

Af ministeriets høringsnotat fremgår det imidlertid, at man fortolker Schengen-konventionens artikel 5, stk. 2, 2. led som en henvisning til Danmarks internationale forpligtelser efter flygtningekonventionen, herunder refolelement-forbudet.

Allerede af artikel 5, stk. 2, 1. led fremgår det dog, at en stat ikke kan nægte en person indrejse, hvis det er i strid med internationale forpligtelser (således også non-refoulement princippet). Artikel 5, stk. 2, 2. led må på denne baggrund antages at skulle forstås således, at der her henvises til den bestående mulighed for at have lempeligere nationale regler. Dansk Flygtningehjælp skal derfor fastholde betydningen af, at det – under henvisning til Schengen-konventionens artikel 5, stk. 2, 2. led – også af den danske lovgivning kommer til at fremgå, at der eksisterer en mulighed for at fravige princippet om obligatorisk afvisning.

Ad 5. Dansk Flygtningehjælps adgang til at yde rådgivning til asylansøgere i afvisningsposition – udlændingelovens § 48, stk. 2, 7. pkt. i forslaget § 1, nr. 28

Dansk Flygtningehjælp har med tilfredshed konstateret Indenrigsministeriets bemærkning om, at vi fortsat vil have adgang til rådgivning af alle asylansøgere i en afvisningsposition, hvis ansøgeren ønsker det. Der findes dog fortsat at herske en vis uklarhed mellem tilkendegivelsen i bemærkningerne om, at der ikke er tiltænkt nogen realitetsændring i Dansk Flygtningehjælps adgang til at yde rådgivning og dels den foreslåede lovtekst dels de øvrige bemærkninger til bestemmelsen. Vi skal derfor henstille, at der skabes den fornødne klarhed på dette punkt.

Ad 6. Afvisning til sikre tredjelande – udlændingelovens § 48 a i forslaget § 1, nr. 30

Indenrigsministeriet anfører i høringsnotatet, at de anførte bemærkninger fra Dansk Flygtningehjælp på dette punkt ses at vedrøre den gældende praksis for afvisning af asylansøgere til sikre tredjelande og således ikke har umiddelbar sammenhæng med lovforslaget. Det skal i den forbindelse bemærkes, at Dansk Flygtningehjælp via vores rådgivningsarbejde og internationale arbejde er bekendt med, at afvisningsprocedurer og -beslutninger ikke sjældent giver vanskeligheder – både i og uden for Europa – også i tilfælde, hvor de implicere-

de lande forventes at efterleve flygtningekonventionen. Det hænder, at Flygtningehjælpen bliver kontaklet i forbindelse med afvisnings-sager, hvor pågældende asylansøger er i risiko for at blive sendt til et land, hvor vedkommende er i risiko for forfølgelse, eller til sit hjemland.

Af lovforslagets bemærkninger til § 1, nr. 30 (side 37) fremgår det, at hvis en asylansøger ikke skal overføres eller tilbageføres efter Schengen-konventionens kapitel 7, skal der tages stilling til, om udlændingen skal afvises efter reglerne i kapitel 5 (almindelige afvisningsregler).

Der vil ofte gå flere måneder, før det er fastlagt, om en asylansøger i medfør af Schengen-konventionen skal overføres eller tilbageføres til et andet medlemsland.

Det synes derfor hensigtsmæssigt, såfremt der tages kontakt til det eventuelle tredjeland samtidig med kontakten til Schengen-medlemsstaten, idet det naturligvis bliver vanskeligere at gennemføre en afvisning, jo længere tid der går efter udrejsen fra tredjelandet med risiko for, at asylansøgeren ender i en såkaldt orbitsituation, dvs. sendes fra land til land.

Ad 7. Ansøgninger efter udlændingelovens § 7, stk. 4, som er indgivet i et andet Schengen-land – udlændingelovens § 48 a, stk. 3, i forslaget § 1, nr. 30

Dansk Flygtningehjælp skal understrege nødvendigheden af, at bemærkningerne kommer til at indeholde nærmere kriterier for, i hvilke tilfælde Udlændingestyrelsen kan beslutte, at en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 skal behandles her i landet.

Ad 9. Behandling af en asylansøgning, selv om ansvaret efter Schengen-konventionen påhviler et andet medlemsland – udlændingelovens § 48 c i forslaget § 1, nr. 30

Af høringsnotatet fremgår, at Schengens Eksekutiv-komité på et møde den 25. april 1997 har vedtaget vejledende kriterier for, i hvilke tilfælde asylansøgninger fra adskilte familiemedlemmer bør behandles i ét medlemsland. Flygtningehjælpen skal henstille, at kriterierne indarbejdes i lovforslagets bemærkninger. Herudover skal henvises til bemærkningerne i Dansk Flygtningehjælps høringskrivelse af 7. maj 1997.